

ТАНЬО КЛИСУРОВ ПРАЗНИКЪТ

chitanka.info

Като бушуващ празник бях — с разхлабен двоен възел.

*Жадувах свободата, както удавник глътка въздух.
Бях музика — като подухване на вятър свежо,
на екс изпито питие за пръв път от младежа.
Бях танц на дансинга с момичето, което
се виеше като лиана около стеблото
на някакво дърво невидимо, а пък куплети
се раждаха на устните ми, сигурно защото
бях млад поет и казваха „надежден“...
Дали бе искрено, или съм бил подвеждан?*

*Като отминал празник съм сега,
като гирлянд над масата провиснал,
като салфетка смачкана, седяща на брега
на празната чиния, като мисъл,
завършваща доклади скучни и лъжливи,
че винаги ще бъдем победители, ще бъдем живи.*

*Душата е препълнена със словоблудства разни,
главата ми — замаяна все още от фантазии.
Но идва неотменно отрезвителното утро
и мислите за предстоящото, които старите
избутват.*

*И осъзнаването: всички радости предишни си
заминаха*

*по разните Америки и по чужбините.
И ето го и келнера със своята количка
пристига — да сбере остатъка от всичко.
Да бягам, да спася — достатъчна причина —
поне забодената на ревера детелина!*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.